

ται διὰ τοῦ τριχώματος τῆς ρίζης του, καὶ ἐντὸς γάστρας δ' ἔτι ὑπάρχει ἀριστὸν χῶμα ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ δειδουλλίου. Τὸ κλάδευμα τῆς ρίζης ἐπισπεύδει τὴν καρποφορίαν καὶ ἐπαυξάνει τὴν γονιμότητα καὶ τὴν πρωιμότητα τοῦ ὄνδρου. Ὁ ἀρχικηπουρὸς τῆς βασιλίτσῃς τῆς Ἀγγλίας κατόρθωσε νὰ παραγάγῃ μέχρι εἰς σταφυλῶν ἐκ κλιμάτων καλλιερουργμένων ἐντὸς δοχείων καὶ μόνον δεκαοκτὼ μηνῶν ἡλικίαν ἔχόντων. Ἡ νέα καλλ. ἐργασία ὀρίζεται διὰ τριῶν λέξεων: *Ταχέως, καλῶς καὶ εὐκόλως*. Πάντες θὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἔχωσιν ὀπωροφόρον κήπον, καὶ νὰ καλλιεργῶσιν ὑπὸ τὰς στέγας των βελοκίεας, βολανιέας, κερσέας, ἀπιδέας κτλ. Τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠρελίμου· παρὰ τὴν γάστραν τῶν ἀνθρώπων ἢ γάστρα τῶν ὀπωρῶν.

Κορία II*

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ἡ νέα ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις γενομένη ἀπογραφὴ δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀπαρίθμησην τῶν κατοίκων, ἀλλὰ περιέλαβε καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἀναγόμενον, ἐν τούτῳ δὲ τῷ κεφαλαίῳ ἀποκαλύπτει ἢ εἶν περιεργότατα πράγματα.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ Brooklyn εὗρέθη ὅτι ἀπορρίπτονται ἐτησίως εἰς τὰς ὁδοὺς τρία περίπου ἑκατομμύρια ζευγῶν παλαιῶν ὑποδημάτων. Τὰ ὑποδήματα ταῦτα ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἔργον ἔχουσι νὰ τὰ συλλέγωσι, καὶ τὰ μὲν καλλίτερα ἐπιδιορθώνουσι, στιλβόνοῦσι καὶ μεταπωλοῦσιν εἰς ὑποδηματοποιούς τῆς ἐσχάτης τάξεως, εἴτε εἰς ζεύγη, εἴτε καὶ καθ' ἑν χωριστὰ, ὅταν τύχῃ μόνον τὸ ἐν νὰ εἶνε καλόν. Φαίνεται δὲ ὅτι ὑπάρχουσιν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα φθείρουσι περισσότερο τὸ ἐν τῶν ὑποδημάτων των, καὶ διὰ τοῦτο ἀγοράζοντες ἀντικαθιστῶσιν αὐτὸ ἐκ τῶν ὡς εἴρηται διορθωμένον.

Τὰ ὅλως ἐφθαρμένα ὑποδήματα καὶ ἀνεπίδεκτα διορθώσεως κόπτονται εἰς τεμάχια, εἰς ὧν τὰ μὲν καλλίτερα χρησιμεύουσιν εἰς ἐπιδιορθώσιν ἄλλων ὑποδημάτων, τὰ δὲ ἄλλα . . . φρικτὸν εἶπεν! χρησιμεύουσιν εἰς κατασκευὴν βωμίου τῆς Ἰαμαϊκῆς διὰ τρόπον, ὃν γνωρίζουσι μόνον οἱ κατασκευασταί. Λέγεται ὅτι τὰ λείψανα ταῦτα τῶν παλαιῶν ὑποδημάτων τὰ ρίπτουσιν ἐντὸς οἰνοπνεύματος, ἔνθα τὰ ἀφίνουσιν ἐπὶ ἐβδομάδας νὰ βράζωσι, τὸ δὲ οὕτω κατασκευαζόμενον προϊόν φαίνεται ὅτι υπερβαίνει κατὰ τὴν διαύγειαν καὶ τὸ χρῶμα, ὡς καὶ κατὰ τὴν ὄσμην καὶ τὴν γεῦσιν, τὰ καλλίτερα βῶμια τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Ἄλλη βιομηχανία οὐχ ἤττον παράδοξος εἶνε ἢ ἐπομένη. Κατασκευαστὴς τις πηκτῆς τομάτας κάμων ἐτησίαν πώλησιν 100 χιλιάδων φράγκων, εἶπεν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑπάλληλον, ὅστις τὸν ἠρώτα, ὅτι κατ' ἔτος ἐπρομηθεύειο παρὰ τῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα κατα-

σκευάζουσι τὸ προϊόν τοῦτο, τοὺς σπόρους καὶ τὰ ἄλλα ἀπορρίμματα τῆς τομάτας, τὰ ὁποῖα βράζων κατασκευάζει ἀκόμη ἐξαιρετικὸν πηκτικὸν τομάταρ, ἂν καὶ ἐκ δευτέρας χειρὸς.

Ἄλλη βιομηχανία εἶνε τὰ κάρτια, ἢ ἡ κρυσταλλωμένη ζάχαρις, τὴν ὁποῖαν πωλοῦσι καθ' ἑθὺν εἰς τὰ παιδία· τὸ προϊόν τοῦτο κατασκευάζουσιν ἀπλοῦστατα ὡς ἔπεται· ἀναμιγνύουσι 75 τοῖς 100 κρητίδος ἢ γύψου, του· ἔστι λευκῆς γῆς, μὲ 25 τοῖς 100 ζαχάρους ἢ ἄλλης γλυκείας ὕλης, καὶ τὸ πρᾶγμα τελειώνει.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ περιήμου σαπωνίου τῆς Καστίλλης δὲν εἶνε πολὺ διάφορος ἀπὸ τὴν τοῦ καρτίου. Δι' αὐτὸ λαμβάνουσι 80 τοῖς 100 κόνιν ἐξ ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν μεταχειρίζονται οἱ ὑποδηματοποιοί, ταύτην δὲ ἀναμιγνύουσι μὲ 20 τοῖς 100 λίπους ἀθλίας ποιότητος, ἐκ δὲ τοῦ οὗτω κατασκευαζόμενου προϊόντος εἰσπράττουσιν ὄχι ὀλίγα οἱ σαπωνοποιοί.

Πρὸς πᾶσι τούτοις ὑπάρχουσιν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἄνθρωποι ἔργον ἔχοντες νὰ εἰσάγωσιν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς βιομηχανικὰ ἀντικείμενα ἀτελῶς κατασκευασμένα, ἵνα ἀποφεύγωσι τὸν τελωνειακὸν δασμὸν, ὅστις εἶνε βαρύτερος. Τὴν καταργασίαν αὐτῶν συμπληροῦσι κατόπιν δι' ἐπὶ τούτῳ τεχνιτῶν, τὰ δὲ προϊόντα ταῦτα πωλοῦσιν εἰς ἀδράς τιμὰς ὡς κατ' εὐθεῖαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα.

**

Ἡδὲν ἢ φράσις

ΧΟΡΕΥΟΜΕΝ ΕΠΙ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ

Διαμυρισθητοῦσί τινες ὅτι ὁ Σαλβάνδρος εἶπε πρῶτος τὴν φράσιν ταύτην, τὴν ὁποῖαν ἀποδίδουσιν εἰς ἀνώνυμον τινὰ συντάκτην τοῦ ἀρχαίου *Φιγαρώ*. Ἄλλ' ὁ Σαλβάνδρος διηγεῖται ὁ ἴδιος πῶς αὐτὸς εἶπε τὴν φράσιν ἐν οἷς ἐξίστοροῖ τὰ τῆς ἐορτῆς, ἣν ἐπρόσφερον νὲ τῷ «Βασιλικῷ Παλατίῳ» εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Νεκπόλεως τῶν Ἰούνιον τοῦ 1830 ὁ δούξ τῆς Λύρηλιας.

«Εἶχα καλήσει, λέγει, πρὸς τινὰ τῶν ὑπουργῶν περὶ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ἐξετέθη ἡ βασιλικὴ ἐξουσία». — «Δὲν θὰ ὑποχωρήσωμεν οὐδὲ βῆμα», ἀπήντησεν ἐκεῖνος. — «Τότε λοιπὸν, τῷ εἶπα ἐγὼ, ὁ βασιλεὺς καὶ σὺς θὰ ὑποχωρήσητε κατὰ ἐν βασιλείον». Ἦτο δὲ ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἐξόριστος κατόπιν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ καταδικασμένος εἰς πολιτικὸν θάνατον — πλησίον τοῦ ἐκπτώτου βασιλέως.

Μετὰ τοῦτο διεβλῶν ἐγγύθεν τοῦ δουκὸς τῆς Λύρηλιας, πρὶς ὃν ἔλεγον φιλοφρονήσεις πολλὰς διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς ἐορτῆς, εἶπα τοὺς λόγους τούτους, ἐπαναληφθέντας ὑπὸ τῶν ἐρημερίδων τῆς ἐπιούσης· «Ἡ ἐορτὴ αὕτη εἶνε ὅλως νεαπολιτικὴ, χορευόμεν ἐπὶ ἡφαιστείου».

Ἡ φράσις αὕτη ἄρα ἀνήκει ἀσφαλῶς εἰς τὸν Σαλβάνδρον.

Ω.